

ZARZĄDZENIE

Dnia 30 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

Dnia 30 kwietnia 2025 r. sędzia Sądu Najwyższego Kazimierz Klugiewicz,
po zapoznaniu się z pismem **M. O.**
sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania zakończonego
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 10 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa 262/20,
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. akt III K 88/18,

**nie stwierdzam podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy
postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej
postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 lutego 2025 r. M. O. złożył wniosek o wznowienie postępowania, zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 grudnia 2020 r., zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. akt III K 88/18. Wskazał, że skład orzekający Sądu Apelacyjnego nie spełniał warunku niezależności i bezstronności z uwagi na udział w nim sędziego X.Y. powołanego na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach w ramach procedury z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3).

Inicjatywa ta nie może jedna przynieść oczekiwanego przez skazanego rezultatu. Przypomnieć bowiem należy, że zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego poczynawszy od uchwały trzech połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/20, OSNK z 2020 r., z. 2, poz. 7): „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), **jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach** (podkr. – SN), do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Stanowisko to zostało powtórzone w późniejszych orzeczeniach Sądu Najwyższego, w tym zwłaszcza w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022/6/22) oraz zostało potwierdzone w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (zob. np. wyrok z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie Reczkowicz przeciwko Polsce, skarga nr 43447/19) oraz judykatach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zob. m.in. zob. wyroki TSUE w sprawach: C-585/18 i in., C-824/18, C-791/19, C-487/19). Nie może być tu zatem mowy o jakimkolwiek automatyzmie, lecz należy wykazać okoliczności, które mogłyby rzutować na niespełnienie przez sąd orzekający z udziałem takiego sędziego standardu niezawisłości i bezstronności. Tymczasem skazany nie przedstawił argumentów, które mogłyby podważać przekonanie o spełnieniu przez skład orzekający z udziałem SSA X.Y. standardu niezawisłości i bezstronności, jak też okoliczności tego rodzaju nie są znane z urzędu Sądowi Najwyższemu. Wątpliwości takich nie sposób też wywieść z treści uchwały KRS nr [...] /2018 z dnia [...] 2018 r. (Monitor Polski z 2018 r., poz.[...]), dotyczącej sędziego X.Y.

Na powyższe zarządzenie zażalenie nie przysługuje.

[J.J.]

[a.t]]